

Avslutningstext till Klassikercirkeln Tidlösa kvinnoöden december

Familjen Vinge

av
Maria Sandel

Maria Sandel är ett utmärkt exempel på en författare som har mycket att säga oss idag men som många inte känner till.

”Maria Sandel har hittills varit okänd även för mig men det blev en bekantskap som jag är glad över. Redan lånat en annan av hennes böcker på biblioteket. Jag tyckte att det kändes att hennes berättelser är realistiska. För mig kändes det som otroligt intressanta berättelser om hur arbetarnas liv i Stockholm kunde se ut vid den tiden.” skriver Shindlah som också menar att det är speciellt intressant att få veta mera om kvinnornas liv.

Mija fäster sig vid att romanen handlar om många människor och utifrån dess karaktär av kollektivroman associerar hon till TV-serie Goda grannar medan Catharina tänker på Per Anders Fogelströms första stockholmsböcker när hon läser om dåtidens tuffa villkor för arbetarfamiljerna. Mija uppskattar den tydliga samhällskritiken som gör industrialiseringens och urbaniseringens villkor tydliga. Hon påpekar också att även om berättarstilen är rakt och enkel så finns det en del andra inslag. Ibland blir läsaren direkt anropad och vid ett tillfälle framstår solen som personifierad, intressant nog som fader Sol!

”Fader Sol satt uppe i den blåa oändligheten och var vid det ljuvligaste söndagslynnen. Sedan tidig morgon hade han haft sin uppmärksamhet riktad på båtskjulet och intet annat hört än hammarslag, hyvlars väsande och enstaviga repliker, men nu ... Ha, ha, ha! Gamle far kunde icke låta bli att skratta med i konserten och strök en skylock från örat för att bättre höra.”

Visst är det en underbar bild av den gamle fader som stryker undan ett moln från örat för att riktig kunna höra de glada ungdomarna som tillsammans njuter av sin lediga dag samtidigt som de arbetar med den båt som senare måste säljas.

Glädjen finns, men det är sällan beständig. Det är ett bra citat som visar hur Maria Sandel, mitt i alla sitt allvar och sin kritiska inställning till de villkor hon skildrar, gärna lyfter fram de glädjeämnen som också finns i de hårda liv hon beskriver. De är just som solglimtar en annars molnig dag, korta men kraftfulla. Kanske är det förmåga att fånga sådana stunder så övertygande som gör att man så gärna läser henne.

Hon skriver om sina egna erfarenheter, det känner man hela tiden man läser och hon visar med sin värme och sin humor hur det faktiskt var möjligt att klara sig från dag till dag på villkor som för oss idag framstår som fullständigt omöjliga att överleva med något som helst livsmod i behåll. Shindlah är inte ensam om att ha upptäckt henne genom vår cirkel. Så här skriver bokskorpionen:

”Jag vill bara berätta att Familjen Vinge var en riktigt stark och gripande läsoplevelse. Maria Sandel har hittills varit en okänd författare för mig. Jag är väldigt glad att jag genom Klassikercirkeln fått syn på hennes författarskap.”

Det är fantastiskt när det funkar! När den nya tekniken kan hjälpa de gamla författare att berätta för oss oberoende av tid och rum. Det är som när fader Sol stryker bort en skylock från örat. Vi får höra det vi annars inte skulle hört! Vi får veta det vi annars inte skulle vetat och som vi behöver veta!

Immi Lundin